

PLENARIO DE EN MAREA

13 DE XULLO DE 2019

Emendante/s:
Xoán Hermida (4)

Documento que se emenda: (Marcar cun *)

- Tese política: O futuro de En Marea
 Documento organizativo: Cambios estatutarios e organizativos

Páxina/s: 7   **Liña/s:** 261-275

Tipo de emenda emenda: (Marcar cun *)

- Eliminación
 Substitución
 Engádegas

Texto da emenda:

4.3. Ecosocialismo. A situación de deterioro ambiental e a emerxencia climática global, ocasionada por unha política de crecemento ilimitado e depredación baseada na explotación depredadora de recursos naturais, nun mecanismo de distribución comercial inxusto social e ambiental e nun modelo de consumo require un cambio radical nas políticas enerxética, industrial e de consumo que promoven as grandes corporacións e que as poboacións, acriticamente, practicamos. A situación de desequilibrio ambiental e desigualdade humana Norte-Sur, incluíndo cada vez máis amplos focos de degradación ambiental e de máxima pobreza no Norte, demanda medidas urxentes, accións enérxicas e visión interxeneracional. A ecoloxía política non é unha política máis dun programa de cambio é o modelo sobre o que facer pivotar todo o resto da axenda, tal como xa o están a formular moitos movementos en diferentes partes do planeta, incluída a corrente de New Green Deal no corazón do capitalismo financeiro. En Marea debe formar parte da corrente de cambio global. Asegurar programas de transición enerxética, industrial e de consumo, que permitan abordar os retos da mudanza climática á que determinadas grandes corporacións asentadas en Galicia contribúen decisivamente. Programas que teñan como piares a autosuficiencia enerxética sostible, o consumo responsable e a soberanía alimentaria.

Explicación da emenda:

DITAME

PROPOSTA DA COMISIÓN DO PLENARIO E DO CONSELLO DAS MAREAS:

TRANSACCIONADA

Proposta de texto para ese apartado da Tese Política:

4.3 Transición ecolóxica, economía verde e emerxencia climática:

Vivimos nun tempo de emerxencia climática e deterioro ambiental que acadou xa o punto de non reversibilidade. A transición cara a unha economía libre de emisións de efecto invernadoiro require un profundo cambio social e, por tanto, político.

A situación de deterioro ambiental e a emerxencia climática global, ocasionada por unha política de crecemento ilimitado e depredación baseada na explotación depredadora de recursos naturais, nun mecanismo de distribución comercial inxusto social e ambiental e nun modelo de consumo require un cambio radical nas políticas enerxética, industrial e de consumo que promoven as grandes corporacións e que as poboacións, acriticamente, practicamos. A situación de desequilibrio ambiental e desigualdade humana Norte-Sur, incluíndo cada vez máis amplos focos de degradación ambiental e de máxima pobreza no Norte, demanda medidas urxentes, accións enérxicas e visión interxeneracional.

A ecoloxía política non é unha política máis dun programa de cambio é o modelo sobre o que facer pivotar todo o resto da axenda, tal como xa o están a formular moitos movementos en diferentes partes do planeta.

En Marea debe formar parte da corrente de cambio global. Asegurar programas de transición enerxética, industrial e de consumo, que permitan abordar os retos da mudanza climática á que determinadas grandes corporacións asentadas en Galicia contribúen decisivamente. Programas que teñan como piares a autosuficiencia enerxética sostible, o consumo responsable e a soberanía alimentaria.

Isto non pode quedar confinado a un área específica de Medio Ambiente, senón que ten que ser un aspecto transversal na proposta política de En Marea. Se non collemos nós a bandeira de loita contra o cambio climático estaremos traizoando á mocidade que está nas rúas demandando que non lles roubemos o futuro. Cómpre construír dende En Marea unha proposta de futuro sostible para a sociedade galega. Isto supón unha redefinición da política forestal, das explotacións agrarias e gandeiras, da nosa forma de consumir, do noso xeito de movernos e do noso tecido produtivo. En Marea non pode defender ás industrias altamente contaminantes coa vella excusa da defensa dos postos de traballo.

Isto ten que ser concreto, cunha proposta valente de cambios legislativos en Galicia para limitar, penalizar e mesmo erradicar as industrias altamente contaminantes que esquilman os nosos recursos e son grandes xeradoras de contaminación.

No período de transición, as autoridades deberán velar polo cumprimento da normativa ambiental e asegurar o emprego das técnicas menos contaminantes segundo o estado da ciencia.

A proposta de En Marea tamén debe afectar á mobilidade, cunha aposta firme pola mobilidade eléctrica, a limitación da circulación de vehículos contaminantes e a creación dunha infraestrutura ferroviaria propia para as cercanías que vertebre o territorio e reduza o

uso do vehículo privado.

A xeración de enerxía é outro punto fundamental no que debemos traballar. A única enerxía renovable que está nos plans da Xunta de Galicia é a eólica, precisamente a que ten máis impacto ambiental. Acadar a soberanía enerxética significa impulsar a autoxeración e o autoconsumo de enerxía solar e xeotérmica, e por en marcha a explotación da potencia do mar para a xeración de enerxía renovable.

A explotación dos nosos montes ten que pasar da economía depredadora do monocultivo de eucalipto á recuperación das especies tradicionais e ben adaptadas ao noso clima, cunha nova Lei Forestal de Galicia que prohiba as novas plantacións en todo o territorio e que fixe obxectivos realistas de substitución gradual de eucalipto por especies frondosas autóctonas, dotada do financiamento adecuado.

Ser valentes significa que non podemos contentar a todo o mundo. Evidentemente, a necesaria e urxente transición ecolóxica significará o fin de algunhas industrias e a creación doutras novas, e tamén temos que ser didácticos e explicar que falamos en termos de medio prazo. A visión a catro anos e as boas palabras acompañadas de nula vontade de cambio real son cousa do pasado. Estamos en estado de emerxencia, temos que actuar, temos que facelo de xeito colectivo e non podemos perder catro anos máis. Esa é a mensaxe que debemos esforzarnos en transmitir.

Azul: Texto Emenda Javier Rocamora

Verde: Engádega da transacción da Comisión do Plenario e Consello á emenda de Javier Rocamora.

Marrón: Texto Emenda Xoán Hermida